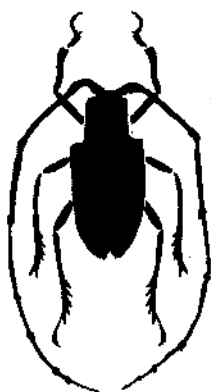

РОЗДІЛ ТЕРШИЙ

Білосніжка

У двері делікатно постукали.

— Мадам?

Лукреція Каттер повернула голову. Очі без повік сяяли, наче дві яскраві цисти*. Її чотири чорні хітинові лапки без зусиль чіплялися за білу стелю, тканина фіолетової спідниці звисала вниз.

— Так, Жераре? — відповіла вона.

— Американська актриса Рубі Хісоло-молодша прибула на примірку сукні, — промовив дворецький-француз крізь двері.

* Захисна оболонка мікроорганізмів, зокрема деяких бактерій та найпростіших, яка утворюється за настання несприятливих умов. (Прим. ред.)

Йому заборонялося входити у Білу кімнату без запрошення.

— Ви можете привести її сюди.

— Як накажете, мадам.

Вона слухала, як стримані кроки дворецького віддаляються коридором. Це було захопливо — мати змогу виявляти найменший рух у просторі навколо неї. Її нове тіло і підсилені відчуття зробили її могутньою. Вона мріяла, що ось-ось настане той час, коли зможе продемонструвати світові, ким вона є насправді. І час наближався. Уже незабаром.

Лукреція Каттер випростала свої людські передпліччя і переповзла на стіну біля дверей, спустившись із жаскою швидкістю, дісталася підлоги і підхопилася на задні лапки. Рухаючись кімнатою, вона склала середні лапки в спеціальні кишені у підкладці спідниці, застібнула розріз і приховала тіло жука.

Жінка підняла чорну перуку, яка мертвою купою лежала на скляному столі, та надягнула її, а потім узяла білий лабораторний халат зі спинки стільця з органічного скла. Просунувши руки в рукави, вона накинула халат на плечі, вихопила з кишені надто великі сонцезахисні окуляри і прилаштувала їх на носа, приховуючи фасеткові очі.

Вона покрутилася перед дзеркалом, аби перевірити себе, підхопила тростину, що стояла притулена до стола. У костурах не було потреби, але Лукреція Каттер хотіла, щоб люди повірили в автомобільну аварію, що нібито сталася з нею. До того ж аварія була правдоподібним прикриттям у той час, коли з нею відбувався метаморфоз у її лялечковій колиці*.

---

* У фазі перетворення від личинки до дорослої комахи жуки переживають лялькування, коли навколо личинки утворюється кокон, лялечкова колиця або пупарій, усередині яких і відбувається трансформація, тобто метаморфоз особини. (Прим. ред.)

Вона здригнулася, відчувши вібрацію тихих кроків, що належали її особистому охоронцю.

Лінг Лінг була куноїті (жінкою-ніндзя), яку навчав Тосіцугу Такамацу, охоронець Пу І, останнього китайського імператора. Вона була наймолодшою солісткою у нью-йоркському балеті, але її кар'єра закінчилася під час виступу у «Лебединому озері», коли вона зламала щиколотку під час відтворення легендарних тридцяти двох фуєте Чорного Лебедя на рекордній швидкості. Лінг Лінг повісила на цвях свої пуанти, щоб узяти меч ніндзято*, і тепер вона була смертоносна.

Лукреція Каттер відчинила двері. Лінг Лінг чекала назовні, одягнена у свій звичайний чорний костюм.

— Чи є хоч найменші ознаки тих мерзенних жуків?

Лінг Лінг похитала головою.

— Крейвен і Данкіш досі шукають.

— Дурні, — пробурмотіла Лукреція Каттер. — Відправ жовтих жуків-сонечок. Мені потрібні очі у всьому місті. Ті клятві жуки можуть мені все зіпсувати. Я хочу, щоб їх знайшли і знищили.

Лінг Лінг рвучко кивнула.

Битва із жуками з «Лавки» була несподіванкою, а Лукреція Каттер не звикла програвати бій. Вона хотіла винищити жуків не лише тому, що вони були доказом її таємної роботи щодо створення трансгенних комах, але ще й тому, що вони публічно принизили її. Їй довелося підкупити чимало людей, аби уникнути в'язниці та щоб зображення її нових очей не потрапило на перші шпальти

* Різновид меча. (Прим. пер.)

газет. Ці жуки коштували їй часу і грошей, тому вона не заспокоїться, допоки їх не перетворять на пил.

— До речі, Лінг Лінг, нехай наших шпигунів супроводжують отруйні *Coccinellidae* — жучки-сонечка з одинадцятьма плямами. Якщо ще хтось пхатиме носа у мої справи, я хочу, щоб він був ліквідований. — Вона підняла вказівний палець. — Але нехай вони не торкаються Бартолом'ю Каттла. Зрозуміла? Він мій.

Лінг Лінг уклонила і м'яко рушила геть.

Лукреція Каттер зачинила двері. Втеча Бартолом'ю засмутила її, але він повернеться. Він не втримається. Постукуючи вказівним пальцем по верхній губі, вона розмірковувала про жуків, що втекли. Насправді вона повинна похвалити себе за їхні здібності, — зрештою, вони з'явилися у її лабораторії.

Жінка посміхнулася. Хто б міг подумати, що злиття ДНК Бартолом'ю Каттла з ДНК жука дасть такі вражаючі результати? *Coleoptera*, які мають розум і демонструють власну волю? Це щось новеньке. Вона ніколи не бачила, щоб різні види жуків співпрацювали, аби боротися з ворогом.

Це було захопливо — хоча, вона зауважила, вони не мали інстинкту вбивць. Лукреція Каттер посміхнулася. Жуки, ймовірно, успадкували м'яке серце Бартолом'ю. Її нові комахи були частково німецькими вівчарками — здатні навчатися, битися і виконувати накази. Вона виростила армію покірних рабів. Зараз, це було саме те, що їй потрібно.

Вона підійшла до двостороннього дзеркала поза столом і, витягнувши з кишені халата губну помаду, нанесла мерехтливу золоту фарбу на губи і поплямкала.

Вона б задушила того хулігана за звільнення жуків Каттла. Це відкинуло її роботу на роки назад. Стук у двері та добре знайоме хрипке гиготіння примусили її повернутися.

— Увійдіть.

Лукреція Каттер розтягнула обличчя у ввічливій посмішці.

Жерар відчинив двері. До кімнати ввійшла пристрасна білявка у рожевому светрі та білій плісированій спідниці.

— Рубі, люба, я неймовірно рада побачити вас, — зажебоніла Лукреція Каттер, перетинаючи кімнату.

Рубі Хісоло-молодша відкинула за плечі біляві кучері та критично роззирнулася стримано обставленою кімнатою.

— Ого! Хто твій дизайнер інтер'єру? — вона підняла руку. — Ні. Не кажи. Хто б це не був — спали його. Це скидається на якусь наукову лабораторію. — Вона скривилася. — Вона моторошна. — Рубі тицьнула пальцем із бездоганним манікюром у Лукрецію Каттер. — Ти сприймаєш цей аптечний шик занадто серйозно. Цій кімнаті не завадить сплеск кольору, — вона помахала пальцем у довільних напрямках. — Абрикосовий або периковий. І подушки. Всі люблять подушки. Я знаю чудового хлопця, якщо тобі потрібна допомога, — вона захихотіла, — і я гадаю, ми обидві розуміємо, що підмога тобі не завадить. — Лукреція Каттер не відповіла, її вираз не змінився, вона досі ввічливо посміхалася у незграбній тиші, що запала по тому. Просто намагаюся допомогти, — зітхнула Рубі байдуже. Вона змахнула віями до Жерара. — Я хочу пити. Є трохи бульбашок?

Дворецький підійшов до холодильника під лабораторним столом, дістав заморожений бокал і пляшку з темного скла.

Він відкоркував пляшку, наповнив шампанським бокал і віддав його актрисі.

Лукреція Каттер зчепила руки.

— Отже, ми плануємо закохати увесь світ на Кінопремії?

— Звісно. — Рубі випила бокал одним ковтком, повернула посуд дворецькому і витерла рот рукавом. — Чого б ще я сюди прийшла?

— Гаразд, — Лукреція Каттер усміхнулася крізь стиснуті зуби і нагадала собі, що ця примірка дуже важлива.

— Жераре, заведіть Білосніжку.

— Білосніжку? Хто така Білосніжка? — Рубі насупилася. — Я гадала, що це моя примірка! Я казала твоїм людям про це по телефону. Я зараз велика зірка. Я не збираюся...

Жерар закотив темний вузький ящик у людський зріст.

— Я називаю своє творіння «Білосніжкою», тому що воно виготовлене з найчистішої білої речовини, яку можна знайти у природі, — зауважила Лукреція Каттер.

Жерар відсунув шпінгалети. Дверцята ящика розчинилися. Усередині ящик мерехтів від сяйва, що відбивалося від ніжної сукні, яка висіла на золотому вішаку.

— О Боже! — Рубі торкнулася червоних губ наманикюреними кінчиками пальців, зітхаючи у захваті. — Ця сукня виготовлена з пилку феї!

Вона підійшла до ящика, простягаючи руку, щоб доторкнутися до неї.

— Насправді це з жуків.

— З чого? — Рубі відсмикнула руку.

— Жука *Cynochilus**, точніше, — продовжила Лукреція, — азіатський жук. Надзвичайна білизна досягається

* Білий скарабей. (Прим. пер.)

завдяки тонкому шару речовини на його лусочках, яка виконує функцію світловідбивача. Ці лусочки біліші, ніж будь-який папір або матеріал, що виробляє людство. Складна молекулярна геометрія цієї лусочки надає здатність розсіювати світло з найвищою ефективністю.

Рубі дивилася на сукню з жахом.

— Ти запевняєш мене, що одяг виготовлений із жуків? Вони мертві, так?

— Щоб виготовити такі ідеальні білі лусочки, *Cyphochilus* повинні відбивати всі кольори з однаковою ефективністю, — продовжувала Лукреція Каттер. — Це диво, яке рідко зустрічається в природі. Але використати ці ідеальні білі лусочки для дизайну сукні, призначеної для церемонії, де багато світла, камер зі спалахами, прожекторів, — такого ще ніхто не робив.

Вона зазирнула в очі Рубі Хісоло-молодшої.

— Власниця цієї сукні приголомшить усіх, хто дивитиметься на неї. Вона справді буде зіркою. — Погляд Рубі повернувся до сукні у коробці. — Хочете приміряти? — прошепотіла Лукреція Каттер, наближаючись до актриси. — Я пошила її відповідно до вашої фігури.

Рубі повільно кивнула головою.

— М-м-м-м. Добре.

Лукреція Каттер дала знак Жерару дістати сукню з ящика і повісити її на скромну білу ширму, яка стояла в іншому кінці кімнати.

— Заходьте за ширму і просто одягніть її. Жерар принесе вам дзеркало.

Рубі обережно розглядала сукню.

— Це ж просто жуки, так?

— Точно, — Лукреція Каттер кивнула, усмішка розпливлася її обличчям, коли вона спостерігала, як актриса нерішуче рушила за ширму. — Просто жуки.

— Ох, Боже, — зітхнула Рубі, надягаючи сукню, — ця сукня неймовірна.

Американська актриса вийшла босоніж, одягнена у «Білосніжку». Роблена посмішка на обличчі Лукреції Каттер тепер стала неймовірно відвертою. Сукня була сліпуча, у стилі 1920-х, але, замість блискіток або бісеру, вона була вкрита крихітними елітрами жуків, мерехтіла і відбивала світло з кожним рухом тіла актриси.

Жерар відкинув кришку і бічні сторони ящика, вивільнивши три високі дзеркала, які дозволили Рубі побачити себе зусібіч. Вона повернулася спиною до дзеркала і подивилася через плече, напрудивши губи.

— О, так! — вона почала захоплено стрибати вгору і вниз. — Світе, стережись!

— Сяюча, як богиня, — кивнула Лукреція Каттер.

— Так. Поглянь на мене. Я — богиня. Я маю отримати цю сукню, — вона покрутила стегнами, і елітри жуків приємно зашерхотіли. — Жодна інша дівчина на Кінопремії не матиме такої сукні, як ця.

— Інші сукні виглядатимуть як брудні ганчірки поряд із цією, — зауважила Лукреція Каттер. — А коли ви ступатимете на червоний килим у спалахах камер, кожна із цих лусочок бездоганно відіб'є світло, створюючи навколо ауру янгола.

— А ще я виглядатиму краще, ніж Стелла Меннінг. Вона пройшлася до дзеркала, а потім назад.

— Ця стара відьма зостанеться у вчорашніх новинах. Цього року я хочу, щоб усі дивилися на мене. Саме я виголошу слізну промову й отримаю премію.

— Я можу гарантувати: ніхто не зможе відвести від вас очі. Ця сукня ввійде в історію. Її ніколи не забудуть.

— Хто знав, що жуки можуть бути гарними? — Рубі драматично змахнула руками. — Я просто помру, якщо хтось інший одягне її.

— Я вдячна, що актриса вашого рівня одягне мое творіння на Кінопремію.

— Мій стиліст сказав, що ти геній, Летішо...

— Лукреція...

— Гм, Летішо, байдуже, — сказала Рубі, досі милуючись своїм відображенням, — а я ще не вірила їй. Як же я помилялася!

— Ви занадто добрі. — Терпіння Лукреції Каттер добігало кінця. — Проте я маю нагадати, що, якщо ви хочете одягнути цю сукню на Кінопремію, є декілька правил, на які слід погодитися.

— Правила? — Рубі насупилася. — Що за правила?

— Ви не побачите сукню аж до ранку церемонії, коли прийде людина з мого персоналу й одягне вас, а потім відвезе на нагородження в одному з моїх автомобілів. Ви можете розповісти пресі, що одягнете творіння «Каттер», але не маєте права будь-кому описувати сукню. Це буде секрет.

— Секрет? — Рубі вигнула брову. — Мені подобається. — Вона заплескала в долоні. — Я здивую світ, коли я вийду з лімузина на червону доріжку. Так! — Вона протягнула руку до Лукреції Каттер. — Лулу, ми домовилися.

— Тоді сукня ваша, — промовила Лукреція Каттер, ігноруючи витягнуту руку актриси.

— Мило.

Рубі стонула плечима, поглянувши востаннє на себе у дзеркало, а потім зникла за ширмою, а за мить передала сукню Жерару. Актриса вийшла, натягуючи рожевий светр на біляві локони, і просунула ноги у білі туфлі.

— Було приємно мати справу з тобою, Лулу.

Рубі зупинилася, аби перевірити свій макіяж у дзеркалі.

— Ні, — відповіла Лукреція Каттер, — це я була рада. — Вона показала на двері. — Жерар покаже вам вихід.

Після того як двері за ними зачинилися, Лукреція Каттер повернулася до «Білосніжки», милуючись своїм творінням. Вона відхилила голову назад і з глибини горла видала жаске цоркотіння.

Сукня, що висіла у відкритому ящику, замерхтіла і затремтіла, наче почала розпадатися, і несподівано вибухнула виром із тисяч спеціально вироцнених жуків *Cyrhochilus*, які схопилися з кріплень і з'юрмилися над головою Лукреції Каттер, наче іскристе торнадо.

Лукреція засміялася. Це буде просто.

ЗМІСТ

Розділ перший. Білосніжка	5
Розділ другий. Пиріг дідуся	15
Розділ третій. Бал жуків	22
Розділ четвертий. Хандра у базовому таборі	29
Розділ п'ятий. Перетворення на ворога	35
Розділ шостий. Міграція в'язничних пташок	42
Розділ сьомий. Що сталося зі Спенсером Кріпсом?	48
Розділ восьмий. Скад	59
Розділ дев'ятий. Ентомофагія	70
Розділ десятий. Комплекс Дедала	86
Розділ одинадцятий. Попереджувальна ракета	98
Розділ дванадцятий. Кавалерія	104
Розділ тринадцятий. Леді Макбет	119
Розділ чотирнадцятий. Тауерінг Гайтс	126
Розділ п'ятнадцятий. Пожежа у Лісі	133
Розділ шістнадцятий. Порятунок і втрати	143
Розділ сімнадцятий. Новини	151
Розділ вісімнадцятий. Bombardier Jet	154
Розділ дев'ятнадцятий. Найтемніший час	162
Розділ двадцятий. Поминки жуків	176
Розділ двадцять перший. Втручання матерів	183
Розділ двадцять другий. Нарсарсуак	197
Розділ двадцять третій. Доктор Юкі Ішікава	204
Розділ двадцять четвертий. Чуєш, лине спів з небес	215
Розділ двадцять п'ятий. Осанна екс-Даркусу	221
Розділ двадцять шостий. Багаж	234
Розділ двадцять сьомий. Майстерня Ейнштейна	240
Розділ двадцять восьмий. Дочка Клеопатри	245

Розділ двадцять дев'ятий. Смітниковий готель.....	252
Розділ тридцятий. Службовий вхід	263
Розділ тридцять перший. Повстання жуків.....	270
Розділ тридцять другий. Битва вечірніх суконь	278
Розділ тридцять третій. Хижак і здобич.....	286
Розділ тридцять четвертий. Зайці (пасажери без квитків) ..	296
Розділ тридцять п'ятий. Різдво	302
Ентомологічний словник.....	311
Подяка.....	316